

JULES VERNE'S L'ARCHIPEL EN FEU

PHILIP DEMERTZIS BOUBOULIS

It seems most likely that Jules Verne was inspired by the life story of Bouboulina for his characters Andronika Starkos and Hadjine Elizundo since Bouboulina was very well known in France. Andronika definitely fought like Bouboulina and Hadjine Elizundo finally owned her own ship and gave away all of her fortune, just like Bouboulina – as Verne himself says towards the end of his story. Their motives, however, are somewhat different. Although both of Verne's characters fought and sacrificed fortunes for the liberation of their country, they both started doing so in their effort to compensate for the past misdeeds of their relatives.

Jules Verne gives a very strong opinion and a truly philhellenic point of view of the Greek War of Independence. He must have researched his subject in a very professional manner, as names, places and references to battles are all totally correct.

Piracy was definitely a serious problem in those days and Verne, through his book, gives us valuable information (not easily found in school or reference books) on what was really going on at this time.

For me personally, it was a very pleasant surprise to come across this book about the Greek War of Independence and with references to my ancestor Laskarina Bouboulina. I had no idea that Verne had written a book like this as I was accustomed to books such as *Around the World in 80 Days*, *From Earth to Moon*, *Twenty Thousand Leagues Under The Sea* etc.

I am sending you two books – one on Bouboulina and the museum which is in Greek and English but has a shortened text in Dutch, and also one with paintings and descriptions of 32 heroes of the Revolution (unfortunately only in Greek). Many of these heroes were mentioned by Verne. You are most welcome to use any printed information or photographs for the periodical you will publish and I would be most grateful if you could send me a copy.

I wish you every success for the future and thank you very much indeed for your interest.

With best wishes

Philip Demertzis Bouboulis

Twee loodrechte rotsen, die als het ware eene poort vormen. (bladz. 63).

Toes de Syplonta in de omtrekken van Scio ontvaard was. (bladz. 119).

Nauplia. (bladz. 156).

LASKARINA BOUBOULINA⁴

PHILIP DEMERTZIS BOUBOULIS

Laskarina Bouboulina was een van de meest gevierde figuren uit de Griekse geschiedenis. Haar voorouders kwamen van Hydra. Zelf is ze geboren in de gevangenis van Konstantinopel (Istanbul), op 11 mei 1771 toen haar moeder, Skevo, haar stervende echtgenoot, Stavrianos Pinotsis bezocht. Hij was gevangen genomen door de Turken. Na Pinotsis' dood, keerden moeder en dochter terug naar Hydra. Na vier jaar verhuisden zij naar Spetses toen Skevo hertrouwde met de Spetsese kapitein, Dimitrou Lazrou-Orlof.

Al vanaf haar jeugd voelde Bouboulina zich aangetrokken door de zee. Zij hield ervan te luisteren naar de verhalen van de zeelieden en hun gepraat over vrijheid voor het land.

Griekenland was in die tijd al 400 jaar bezet door de Turken. De donkergetinte vrouw met een koninklijk postuur en een ongetemd karakter huwde twee keer. De eerste keer op haar zeventiende met Dimitrios Yiannouzas en later toen zij dertig was met Dimitrios Bouboulis. Het leven is hard voor Bouboulina. Haar beide echtgenoten, kapiteins van eigen schepen, sterven op zee tijdens zeeslagen met piraten die de Griekse kust onveilig maakten.

Laskarina Bouboulina

In het jaar 1811 is Bouboulina twee keer weduwe en de moeder van zeven kinderen. Zij is ook schatrijk van de scheepvaart, het land en het geld dat zij erfde van haar echtgenoten.

Het lukt haar niet alleen dit fortuin intact te houden maar het zelfs te vergroten met haar handelsgeest. Zij wordt partner in verschillende Spetsese schepen en tegelijkertijd bouwt zij ook drie eigen schepen. Een daarvan is de later befaamde Agamemnon, het eerste en grootste Griekse gevechtsschip tijdens de onafhankelijkheidsoorlog tegen de Turken in 1821.

In 1816 proberen de Turken Bouboulina's geld te confisqueren met het excuus dat haar tweede echtgenoot deel had genomen aan de Turks-Russische oorlog met zijn eigen schepen aan de kant van de Russen. In haar poging om haar fortuin te redden, reist Bouboulina naar Konstantinopel waar zij de Russische ambassadeur, Strogonoff, ontmoet. Zij zoekt bescherming bij Strogonoff vanwege haar echtgenoot's diensten aan Rusland maar ook omdat haar schepen in die tijd onder de Russische vlag voeren. Om haar te beschermen tegen een onvermijdelijke arrestatie door Turken, stuurt Strogonoff haar naar het Crimea, een landgoed dat haar in gebruik gegeven was door tsaar Alexander. Voor ze vertrekt naar Rusland gaat Bouboulina op audiëntie bij de moeder van de sultan, Valide-Sultana. Deze vrouw is buitengewoon onder de indruk van Bouboulina's karakter en van haar vraag om hulp. Bouboulina verblijft ongeveer drie maanden in Rusland, wachtend op een oplossing voor de crisis. Uiteindelijk lukt het Sultana om haar zoon, Mahmud II, ervan te overtuigen een speciale declaratie uit te vaardigen waarmee Bouboulina's fortuin is gered. De dreiging van arrestatie is verdwenen en Bouboulina keert onmiddellijk terug naar Spetses.

⁴ Deze tekst is afkomstig uit een folder van het Bouboulina Museum. Het is een verkorte vertaling van de levensbeschrijving van Bouboulina in: Laskarina Bouboulina. Philip Demertzis-Bouboulis, Bouboulina's Museum. Spetses, 2001.

Terwijl zij in Konstantinopel was, is Bouboulina lid geworden van de ondergrondse organisatie, Filiki Etaireia (Vriendelijke Gemeenschap). Deze organisatie bestond al een aantal jaren en hield zich bezig met het voorbereiden van de revolutie tegen de Turken.

Toen zij terugkeerde naar Spetses begon zij met haar voorbereidingen voor de komende revolutie. Deze voorbereidingen behelsden onder andere het illegaal inkopen van wapens en munitie in buitenlandse havens. In het geheim bracht zij deze naar Spetses waar zij de goederen verstopte in haar eigen huis. Zij bouwde ook haar vlaggenschip, de Agamemnon. Een korvet bewapend met achttien zware kanonnen.

Bij het begin van de revolutie had zij een klein privé-leger samengesteld bestaande uit mensen van Spetses, haar moedige mannen zoals zij ze noemde. Zij bewapende ze, voedde ze en betaalde ze evenals haar eigen scheepslieden. Dit deed zij gedurende een aantal jaren en ook gaf zij grote hoeveelheden geld uit aan eten en munitie voor de Griekse legers rond de Turkse forten bij Nafplion en Tripolis. Dit verklaart hoe Bouboulina haar hele fortuin er doorheen joeg tijdens de eerste jaren van de revolutie.

13 maart 1821 werd de eerste revolutionaire vlag gehesen op Spetses door Bouboulina in de grote mast van Agamemnon en ze eert deze met kanonschoten. Op 3 mei komt Spetses, dat naast Hydra en Psara de leidende marinestrijdkracht was in de Griekse Revolutie, in opstand. Bouboulina voert haar eigen en nog andere schepen aan. In totaal acht schepen zeilen naar Nafplion, om dit enorme fort dat bewapend was met 300 kanonnen, van de zee af te sluiten. Het landen van troepen bij het vlakbij gelegen Mili, haar krachtige woorden en grote enthousiasme gaven de

Bouboulina tijdens de slag bij Nafplion

Griekse landmacht voldoende moed om het beleg van Nafplion te handhaven. Haar aanvallen vanuit de zee waren ongeëvenaarde heldedaden, zoals beschreven door de geschiedkundige Anargyros Hatzi-Anargyrou in een ooggetuigenverslag: "... Echt een zeldzaam gegeven in de geschiedenis, een vrouw die de wapens opneemt, een rijke vrouw die besluit te offeren op het altaar van haar vaderland, haar schepen, haar geld, haar zonen. Deze vrouw was Laskarina Bouboulina, die door de landen van de wereld wordt geëerd als een heldin. Zij had een waar leeuwenhart. Ik herinner mij dat op 4 december 1821 alleen zij de orders gaf aan de andere schepen om het fort aan te vallen. Onmiddellijk zeilden zij vooruit maar door een regen van kogels en kanonnenvuur vanaf het vasteland deinsden haar moedige mannen even terug. Als een woedende amazone bezag ze de strijd vanaf haar schip. Zij schreeuwde: zijn jullie vrouwen dan, en geen mannen? Voorwaarts! Haar officieren gehoorzaamden, hergroeperden en vielen aan. Zij vochten maar stierven tevergeefs. Het fort was onneembaar vanaf de

zee. Daarom landde zij zelf met haar troepen en bleef zij tot de val van het fort op 30 november 1822. Zij ging haar mannen voor in de strijd, gaf haar fortuin uit...”

Een andere geschiedkundige, genaamd Filimon, beschrijft haar moed in een zin: “... tegenover haar waren de lafaards beschaamd en de moedigen stapten terug...”

Naast de blokkade van Nafplion, neemt Bouboulina ook deel aan de blokkade van Monemvassia en de overgave van het daarbij horende kasteel, de slag om Haradros bij Nafplion, waar haar oudste zoon, Yiannis Yiannouzas een moedige dood sterft, en ook het beleg en de val van Tripolis. Hier, tijdens het vreselijke bloedbad dat volgde op de val van de stad, lukte het Bouboulina om de harem van Hoursit Pasha, de heerser van de stad, te redden. Zij riskeert hiermee haar eigen leven na een smeekbede van de Pasha's vrouw om de vrouwen en kinderen uit de harem te redden. Er wordt gezegd dat zij hiermee een belofte inlost die zij gedaan had aan de moeder van de sultan in Konstantinopel toen haar fortuin op het spel stond. De belofte zou zijn dat wanneer ooit een Turkse vrouw officieel om hulp vroeg, zij niet zou weigeren maar alles zou doen in haar macht om te helpen.

Na de val van Nafplion blijft Bouboulina daar wonen in een huis dat haar gegeven wordt door de staat als dank voor haar diensten aan het land. Later echter geeft Bouboulina uit protest het huis in Nafplion terug aan de staat. Dit om de strijd binnen de politieke krachten om leiderschap van het nieuwgeboren land, en de gevangenzetting van Generaal Kolokotronis. Hij was een van de leidende figuren in de Griekse revolutie. Een man die zij altijd diep gerespecteerd en gevolgd heeft. Zij keert terug naar Spetses.

In het jaar 1825 woont Bouboulina in haar huis op Spetses. Verbitterd door de politiek en zonder geld. Plotseling is het land weer in een ernstig gevaar. De Egyptische Admiraal, Ibrahim, die de grote Turks-Egyptische vloot aanvoert, landt op de Peloponnesos in een laatste poging om de Revolutie te stoppen. Bouboulina's liefde voor het vaderland onderdrukt alle andere emoties en terwijl zij nieuwe voorbereidingen treft om deel te nemen aan de strijd, komt de dood – sluw en onverwacht. Door een zwarte kogel valt zij tijdens een strijd met leden van de Koutis familie van Spetses. De reden voor de strijd was de schaking van een dochter van Koutis door Bouboulina's zoon, Yeorgos Yiannouzas. Haar onverbiddelijke en boze woorden waren genoeg om het mannelijk geslacht te beledigen en om de hand van haar moordenaar te wapenen.

Een oneerlijke en roemloze dood voor deze vrouw die zoveel gedaan had voor haar land waar ze meer van hield dan wat ook in haar leven en waar haar hart van vol was. Haar naam blijft voor altijd verbonden met het beleg van Nafplion. Haar naam, die over de hele wereld bekend was, wordt nog gehoord boven het geluid van de kanonnen. Op haar schip stond zij zonder angst en onverschrokken met haar doordringende blik. Zij wijst naar de forten van Nafplion en moedigt haar zeelieden aan om aan te vallen. Met haar warme en diepe stem geeft zij het commando om te vuren naar de forten!!!

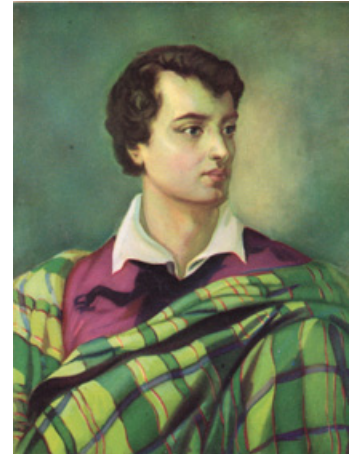
P. Demertzis Bouboulis, 2001

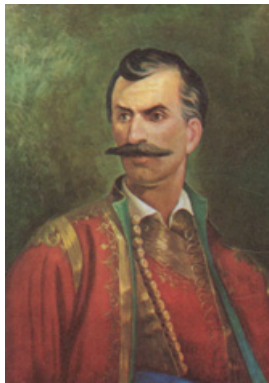
Ioannis Kapodistrias

Odysseus Androutsos

Lord Byron

Georgakis Olymbios

Laskarina Bou Boulina

Nikitaras

Markos Botsaris

Georgios Sachtouris

Manto Mavrogenous

Andreas Miaoulis

Palaion Patron Germanos